

галузі є створення ефективних систем ціноутворення, податкової політики, кредитування, інвестування.

Отже, зважаючи на глобалізаційні процеси, які загострюють продовольчу безпеку у багатьох країнах світу, потрібно надати підвищену увагу аграрному ринку нашої країни як одному із джерел формування експортного потенціалу держави, ефективність якого залежить від забезпечення умов щодо технологічного оновлення галузі на інноваційних засадах і розвитку логістичної діяльності.

### **Література**

1. Статистичний збірник. Сільське господарство України у 2013 році / За ред. Н.С. Власенко. – Київ, 2014. – 180 с.
2. Статистичний збірник. Баланси та споживання основних продуктів харчування населенням України / За ред. Н.С. Власенко. – Київ, 2014. – 54 с.
3. Статистичний бюлетень. Збирання урожаю сільськогосподарських культур, плодів, ягід та винограду в регіонах України за 2013 рік / О.М. Прокопенко. – Київ, 2014. – 102 с.
4. Craig D. Idso, Estimates of Global Food. Production in the Year 2050: Will We Produce Enough to Adequately. Feed the World?//Center for the Study of Carbon Dioxide and Global Change. – 2011. – 43 p.



**Наталія Штохмал, Руслан Розум**

*Тернопільський національний економічний університет*

### **ЯКІСТЬ ПРОДУКЦІЇ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ**

Ринкова економіка відображає якість як одним із найбільш важливих чинників підвищення рівня життя суспільства, економічної, екологічної та соціальної безпеки. Якість є комплексним поняттям, яке всесторонньо відображає ефективність господарської діяльності: розробку стратегії, організацію виробництва, маркетинг і т.д.

Проблема якості є універсальною та характерною для всіх без винятку підприємств, вона набуває нової актуальності по мірі вдосконалення ринкових відносин і підвищення конкурентної боротьби.

На сучасному етапі, в Україні, якість продукції та послуг відіграють все більшу роль. У зв'язку з цим вихід із кризового становища залежить від того наскільки швидко буде проходити освоєння конкурентоздатної продукції (послуг), а також впровадження новітніх систем управління якістю.

Світовий досвід показує, що загальна величина затрат на виробництво продукції (надання послуг) більш високої якості (навіть у випадку коли забезпечення останнього викликає додаткові виробничі витрати) значно знижується. Мова йдеться про велику кількість впливу основних чинників на її створення не тільки під час виробничих процесів, а й на усіх етапах життєвого циклу. Тут є підвищення ефективності виробництва, конкурентоспроможності й іміджу підприємства. Необхідно відзначити, що підвищення уваги до управління якістю викликає зменшення продуктивності. Теза, про те що якість можна досягнути лише за рахунок «кількості», є широко розповсюдженою серед управлінців, – помилкова. Даний стереотип залишився від того часу, коли управління якістю зводилося до фізичного огляду кінцевого продукту. У даному випадку підвищені вимоги контролю викликали відбракування значної кількості готового продукту. Однак на сьогоднішній день контроль якості набув більш детального характеру.

Сучасне управління якістю, змінило свій наголос на попередження браку ще на стадіях розробки та виробництва. Затрати вкладені на підвищення якості та збереження кількості, приводять до підвищення продуктивності праці. Однак для ефективного формування заходів покращення управління якістю, потрібно володіти стійкою базою для планування. Такою основою на підприємствах технічного сервісу є: результати оцінки якості продукції, у процесі яких проводиться встановлення фактичного рівня якості, ступеня відповідності якісних характеристик продукції вимогам споживачів; досягнення науково-технічного прогресу; результати аналізу рівня якості послуг.

Необхідно відзначити, що на підприємстві одним із головних етапів під час розробки напрямків удосконалення процесу управління якістю є етап планування, який проводять в наступній послідовності: розробка та впровадження інноваційних технологічних процесів; попереджуюча стандартизація комплектуючих виробів, матеріалів і сировини, якість яких має вплив на техніко-економічні характеристики кінцевого продукту; нарощування питомої ваги надання високоякісних послуг у загальній кількості послуг, включаючи послуги які користуються підвищеним попитом; впровадження найбільш ефективних технологічних процесів, використання яких дозволяє скоротити виробничі та інші витрати; своєчасне зняття та заміна послуг, які не користуються споживчим попитом; нарощування показників технічного рівня й якості послуг, що надаються.

Підвищення якості послуг має базуватися на розробці взаємопов'язаного комплексу організаційних, технічних, соціальних, економічних і мотиваційних міроприємств, які будуть забезпечувати необхідну величину якості на кожній із стадій надання послуг.

Отже, як бачимо, стратегічним вектором успішної діяльності підприємств технічного сервісу в сучасних нелегких умовах є формування ефективних методів вдосконалення управління якістю послуг, що надаються, та процесу їх надання, що дозволить, в свою чергу, підвищити споживчий рівень характеристик продукту.



**Оксана Шуль**

*Тернопільський національний економічний університет*

## **ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ ПІДПРИЄМСТВ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА**

Економічний розвиток підприємств лісового господарства проходить за рахунок стимулювання держави разом із економічним, соціальним і екологічним інтересом суспільства враховуючи ефективне використання їх потенціалу. Протягом останнього часу особливу увагу приділяють збереженню лісових насаджень і їхньому біорізноманіттю за умови забезпеченості економіки України продукцією лісового господарства. Зростання ефективності діяльності підприємств лісового господарства, як еколого-економічної системи, є одним із найбільш важливих задач розвитку лісогосподарського сектору нашої держави, оскільки це сприяє підвищенню їх продуктивності, здатності досягати поставленої мети з мінімальними затратами.

У лісовій галузі є низка невирішених питань, які відносяться до ефективної господарської діяльності підприємств лісового господарства. До них належать: малоефективне використання лісів України, проблеми багатовідомчості структури управління лісовими ресурсами, підвищення частки лісів, які включені до природно-заповідних фондів .